

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Варна, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Жана Ив. Маркова Търговско дело № 20213100900803 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ и е образувано **молба вх. № 23748/18.11.2021 г.** на „МАРКОНИБЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20, представлявано от В.В., с която е отправено искане за обявяване неплатежоспособността му и откриване на производство по несъстоятелност.

В молбата се сочи, че търговската дейност е преустановена от края на 2018 г., тъй като едноличния собственик на капитала постоянно пребивава в Германия. Излага, че с влязъл в сила РА № Р-03000319000908/10.12.2019 г. били установени публични задължения в размер на 171339.58 лв., представляващи задължения за осигуровки за периода 22.03.2014 г. – 01.07.2018 г., задължения за ДДС за периода 05.12.2014 г. – 10.08.2018 г. и задължения по ЗДДФЛ за периода 14.07.2014 г. – 01.07.2018 г. Излага, че задълженията не били платени, а дружеството нямало активи и било в невъзможност да погаси задълженията си. Плащанията за погасяване на публичните и всякакви други задължения били спрели на 31.12.2018 г. Посочените обстоятелства водели до извод за наличие на неплатежоспособност. В с.з. чрез процесуален представител поддържа молбата.

Съдът, след съвкупна преценка на представените по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от **фактическа и правна страна**:

За установяване основателността на молбата по чл. 625 ТЗ в тежест на молителя е да установи твърденията си, че не е в състояние да изпълнява задълженията си към кредиторите, че е в състояние на неплатежоспособност, неговия траен характер, както и началната дата на това състояние.

С представените към молбата писмени доказателства, молителят – длъжник, признава неизгодните за него факти, че са налице публични задължения на дружеството, които не е в състояние да изпълни.

В тази насока е и заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза, което неоспорено от молителя, е прието от съда като компетентно и безпристрастно дадено. В резюмиран вид вещото лице посочва, че дружеството не осъществява търговска дейност от 2019 г. като последно през 2018 г. са отчетени приходи от продажби в размер на 45 хил.лв. Експертът е установил, че дружеството има задължения към персонала в размер на 69145.64 лв. Сумата е формирана от неплатени заплати за периода 2014 – 2018 г., както

следва: през 2014 г. – 5013.25 лв., през 2015 г. – 13198.27 лв., през 2016 г. – 7165.52 лв., през 2017 г. – 9397.60 лв. и през 2018 г. – 34370.55 лв. Налице са и неплатени публични задължения общо в размер на 171339.58 лв. При проверка на данъчно-осигурителното досие на длъжника, вещото лице е установило, че задълженията към бюджета са, както следва: - за ДОО – 14963.17 лв., главница, за периода 01.10.2015 г. - 31.05.2018 г., при падеж на първо непогасено задължение 25.11.2015 г.; - за ДЗПО – 3251.78 лв., главница, за периода 01.10.2015 г. - 31.05.2018 г., при падеж на първо непогасено задължение 25.11.2015 г.; - за ЗО – 5730.81 лв., главница, за периода 01.01.2016 г. - 31.05.2018 г., при падеж на първо непогасено задължение 25.02.2016 г.; - за ДОД – 2266.95 лв., главница, за периода 01.04.2016 г. - 30.06.2018 г., при падеж на първо непогасено задължение 25.07.2018 г.; - за ДДС – 1133.19 лв., главница, за периода 01.12.2017 г. - 31.07.2018 г., при падеж на първо непогасено задължение 15.01.2018 г.; - за лихви върху задълженията за данък печалба към 22.02.2022 г. – 13.12 лв.; - задължения по чл. 55, ал. 1 ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 ЗКПО - 791.19 лв., главница, за периода 01.04.2014 г. - 30.06.2018 г., при падеж на първо непогасено задължение по чл. 55, ал. 1 ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 ЗКПО 31.07.2014 г.; - по РА № Р-03000319000908-091-001/10.12.2019 г. - 142894.18 лв., главница; - задължения по наказателни поставления в размер на 308.31 лв., за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г.

От заключението се установява още, че по счетоводните баланси на дружеството не са утвърдени дългосрочни задължения като не е възможно да се установи, дали са налице задължения към свързани лица, тъй като предоставените за изследване регистри дават обобщена информация. Съгласно счетоводните баланси, дружеството е разполагало с краткотрайни активи в периода 2015 г. - 2018 г., а след този период активи не са налице. Структурата на краткотрайните активи, в периода 2015 г. - 2018 г., включва суровини, материали и стоки, предвид основния предмет на дейност - ресторантьорство. Структурата на пасивите в периода 2015 – 2018 г. включва краткосрочните задължения и собствения капитал в динамика. Не се установява, молителят да е притежавал финансов дълготрайни активи като към датата на изготвяне на заключението дружеството няма изобщо активи.

Показателите за ликвидност, чиято стойност е нулеви величини показват, че в изследваните периоди дружеството има проблеми с погасяване на текущите задължения. Считано от 2017 г. до края на изследвания период, дружеството е с показатели, които са (-)1. За периода 2019 г. – 2021 г. това е в резултат на равните суми на собствения капитал и задълженията, но собственият капитал е отрицателно число. Тези показатели съответстват на определението за свръхзадълженост. В периодите 2021 г. - 2019 г. дружеството няма активи, а има само задължения. Предвид липсата на аналитична информация в пълнота, експертът не е в състояние да определи стойностите на показателите за обращаемост и периодите за събиране на вземанията и за погасяване на задълженията. В периодите 2016 г. - 2015 г. текущите активи са превишавали краткосрочните задължения на дружеството. Следващите години съотношенията се променят като текущите задължения превишават текущите активи и нетния основен капитал е отрицателно число. Вещото лице сочи още, че стойността на разходите за предполагаема издръжка на масата на несъстоятелността, определени в чл. 723 ТЗ, при условие прекратяване дейността на предприятието с откриване на производство по несъстоятелност, за срок от 12 месеца е 12 хил. лв. Дейността на предприятието е преустановена към 31 декември 2018 г., поради което не се определят допълнителни разходи.

Съгласно данните от текущото счетоводство на дружеството към 31.12.2017 г. е видно, че по банкова сметка наличните средства са в размер на 20.65 лв., а паричните средства в брой са в размер на 66.44 лв. като тези суми са недостатъчни да удовлетворят вземанията на кредиторите. Най-старото непогасено задължение е към бюджета е от 31.07.2014 г., по чл. 55, ал. 1 ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 ЗКПО, които са с изтекъл давностен срок, следвано от задължения за ДОО и ДЗПО, с падеж 25.11.2015 г. Експертът сочи, че е налице хипотезата на свръхзадълженост на дружеството по смисъла на чл. 742, ал. 1 ТЗ - към 31 декември 2018 г. Ответното дружество не притежава имущество (активи) за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че с оглед декларираното от дружеството обстоятелство, че не упражнява дейност за цялата 2019 г., с оглед на това, че управителят на дружеството не се намира на територията на страна и с оглед на липсата на назначен

персонал, се налага извод, че затрудненията на дружеството са трайни и необратими.

Забавата на длъжника, проявена чрез спиране на плащанията към държавата по публичноправните задължения предполага състояние на неплатежоспособност. Тежестта да обори законовата презумпция по чл. 608, ал. 1, т. 2 ТЗ, лежи върху длъжника, който следва да представи в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод за временен характер на затрудненията за извършване на тези плащания или, че разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си. Такива, въпреки дадените указания, не бяха представени. От събраните доказателства се установи и, че длъжникът е преустановил търговската си дейност през цялата 2019 г.

Дружеството се намира в състояние на неплатежоспособност. То не може да изпълни изискуеми публичноправни задължения към държавата, не упражнява търговската си дейност, не притежава свободни парични средства, нито възможност да набави такива, не притежава активи. Състоянието на „Марконивес“ ЕООД понастоящем е дълбоко и необратимо, съобразно анализа на събраните доказателства като същевременно не се правят и възражения за временен характер на финансовите затруднения, по см. на чл. 631 ТЗ. Дружеството не осъществява търговска дейност и не разполага с имущество, което да се явява достатъчно за покриване на задълженията към кредиторите, както и за разносните по несъстоятелността. Следователно, налице са предпоставките на чл. 630 ТЗ, вр. Чл. 608 ТЗ за обявяване неплатежоспособността на „Марконивес“ ЕООД.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността, съдът намира следното: Съдът е задължен самостоятелно да преценява началния момент на състоянието на неплатежоспособност, въз основа на обективните данни по делото. Той не е обвързан от диспозитивното начало, т.к. решението му има действие спрямо всички, а последиците за третите лица могат да бъдат твърде сериозни – така чл. 646, ал. 2, т. 1 ТЗ прогласява нищожност на извършено след началната дата погасяване на парично задължение.

От събраните в хода на производството доказателства, безспорно се установява, че затрудненията на длъжника са се проявили още през 2015 г. като са се задълбочавали през следващите години, предвид установените задължения към бюджета и за дължения към персонала. От събраните доказателства се установява и, че през цялата 2019 г., дружеството не е упражнявало дейността си. За начална дата на неплатежоспособността съдът, въз основа на доказателствата по делото и заключението на ССЕ, приема датата **01.01.2019 г.**, доколкото към тази дата са налице неплатени публични задължения с настъпил падеж, в значителен размер, прекратена е търговската дейност, липсват приходи, не е налице имущество, плащанията са преустановени, показателите за финансовото състояние на търговеца са извън препоръчителните стойности, следователно затрудненията на дружеството са с траен и необратим характер.

С оглед на така изложеното, съдът намира, че следва да постанови решение по чл. 630, ал. 1 ТЗ, с което да обяви неплатежоспособността на „Марконивес“ ЕООД, с начална дата 01.01.2019 г. и да открие производство по несъстоятелност на длъжника. Следва да бъде постановено и прекратяване на дейността на предприятието, съобразно разпоредбата на чл. 630, ал. 2 ТЗ.

Кредиторите и длъжника не са се отзовали на поканата на съда да предплатят разносните, необходими за развитие на производството в размер на 3000.00 лв., с оглед разпоредбата на чл. 629б, вр. чл. 632 ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност и производството да бъде спряно. Имуществото, което ще бъде открито след решението по чл. 632, ал. 1 ТЗ следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството. Следва да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

Разносните следва бъдат присъдени в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „МАРКОНИВЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20, с начална дата **01.01.2019 г.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „МАРКОНИВЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на „МАРКОНИВЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „МАРКОНИВЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „МАРКОНИВЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „МАРКОНИВЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20, в наименованието си да добави **“в несъстоятелност”**.

СПИРА производството по несъстоятелност на „МАРКОНИВЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ.

ОСЪЖДА „МАРКОНИВЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20 да **заплати** в полза на **ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД**, сумата **250.00 лв. (двеста и петдесет лева)**, държавна такса по делото, както и сумата **5.00 лв. (пет лева)**, за служебното издаване на изпълнителен лист, на осн. Чл. 78, ал. 6 ГПК.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението в ТР, по молба на длъжника или на кредитор, при условията на чл. 632, ал. 2 ТЗ, като в противен случай, производството ще бъде прекратено и постановено заличаване на длъжника от ТР.

ЗАДЪЛЖАВА на осн. чл. 632, ал. 6 ТЗ длъжника „МАРКОНИВЕС“ ЕООД, ЕИК 202868232, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Пейо Яворов“, № 20, в едномесечен срок от вписването на решението да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и нормативните актове по прилагането му и да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт.

След влизане в сила на решението да се уведоми НОИ за дадения срок на длъжника.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър.

Решението подлежи на незабавно изпълнение, на осн. чл. 634 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по чл. 634в ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____